H. 10.857.

J. Oro

Hiirepere

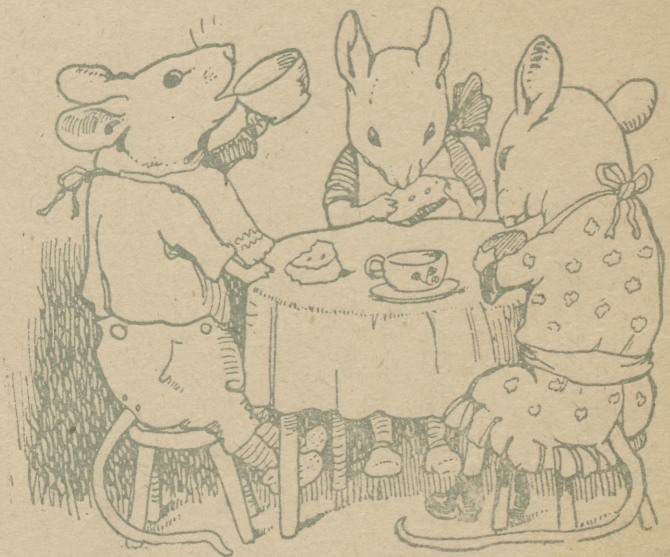

H·10·857.

„Pääsukese“ pildijutud

Toimetanud M Nurmik

J. Oro

HIIREPERE

Kirjastus „PÄÄSUKE“ Tallinnas
1928

Sahwri kõrwal, köögi all
keldritrepi lähedal
laias müüritühemes
hiirepere elutses.

Sääl neil oli kõik, mis waja
— aidad, kuurid, wäike maja.
Majas woodid, pesulaud,
köögis pliit ja pliidiraud,

pääle selle potid, pannid,
lauad, toolid, lapsewannid,
tuletangid, ahjuluud
ja weel palju, palju muud.

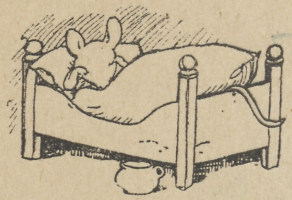

Hommikul, kui päiksekiired
aknast tuppa waatawad,
tõuswad woodist wäiksed hiired,
ema juure tõttawad.

„Peske puhtaks näod ja käed!“
nõnda õpetab neid ema:
„kui sa puhtaid lapsi näed,
vaadata neid hää ja kena.“

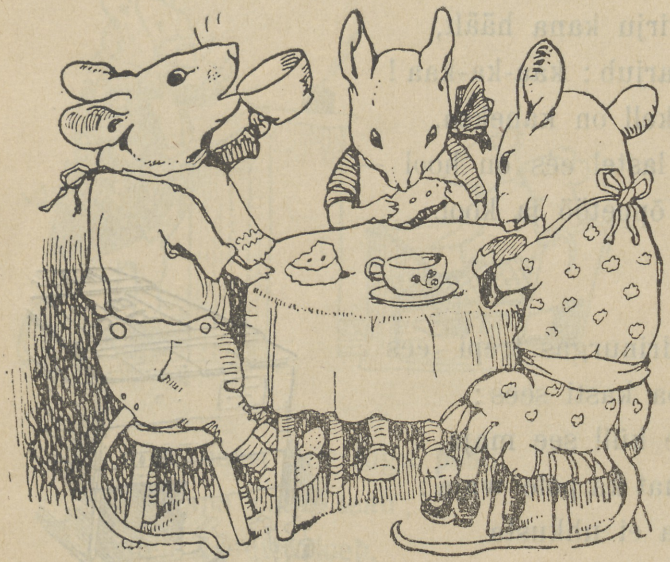

Kui on lastel puhtad käed,
pestud näod ja kammit pääd,
kui on isa habet sugend,
ema söögipalwe lugend,
siis kõik pere kohwi joob.
Ema kapist suhkrut toob, —
mett ja leiba süüa annab
kõigi eest nii hoolt ta kannab.

Kui säält wäljast õue päält
kuuldaks kirju kana häält,
kui kana karjub: kaa-ka-kaa!
siis warsi kell on kaheksa,
ning hiire lastel ees on hool —
neid ootab õppetöö ja kool.

Sääl keldrinurgas trepi ees
on koolituba kasti sees;
ei ole uhke küll see maja,
kuid paremat ka pole waja:
hiir majaga ei uhkusta,
waid targa koolipapaga.

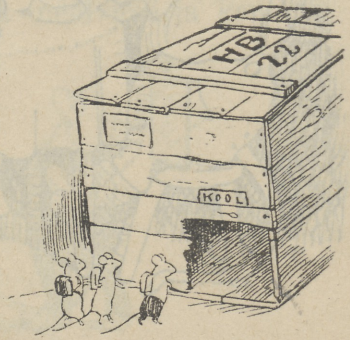

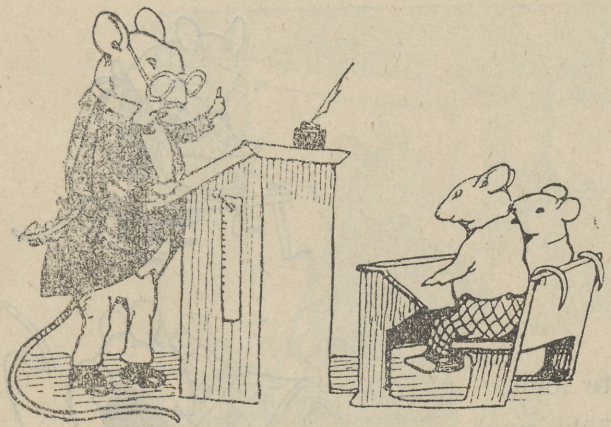

Tarkusest hiir lugu peab.
Koolipapa palju teab;
lastele ta ette loeb,
kuidas kiisu tuppa poeb, —

tema eest peab hoidma end,
muidu oled surma wend;
seletab, et lõks on kole,
seda karta waja pole,

kui sa siis, kui lõksu näed,
sellest kaugelt mööda läed.
Hiirelapsed hoolega
püüawad kõik kuulata.

Kella kahe paiku nad
koolist koju tulewad,
lõunat sööwad, puhkawad,
leiba luusse lasewad,
ainult üks neist hoolega
hakkab kohe õppima.

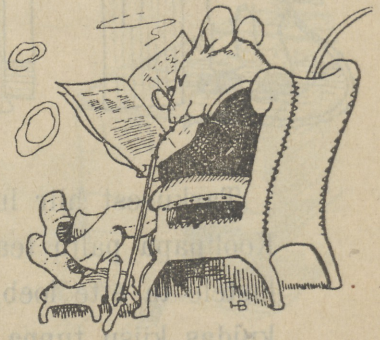

Isa ajalehte loeb,
ema kohe kööki poeb,
peseb, küürib, loputab,
soputab ja poputab —
nõnda perenaise töö
kestab kuni algab öö.

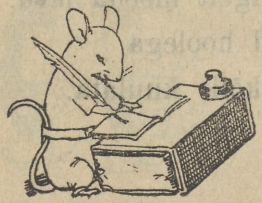

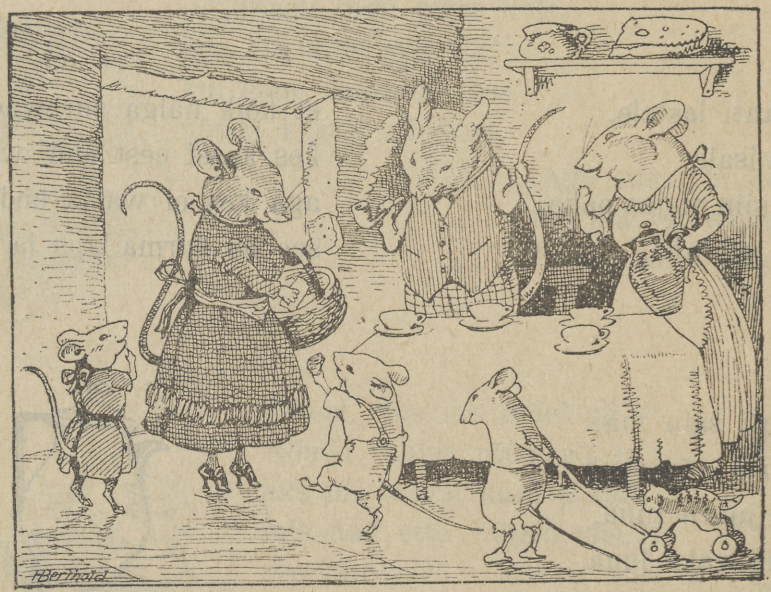

Ükskord siis, kui kohwi joodi,
hiiremajja uudis toodi.

Tooja oli tädi Mall,
koogikorw tal kaenla all,

— koogid anti lastele.
Tädi rääkis isale:
„Peremees siin majas paha,
hiiri sallida ei taha.

kuulda hiljuti sain ma,
et nüüd kurja nõu peab ta:
kasse waja juure tuua,
hiirte elu halwaks luua,

et kõik nälga surewad,
kes kassi eest end warjawad,
aga kes ei warja end,
see on surma laps ja wend. . .“

„Tõesti lugu päris kole,
ega elu meil siis ole,
kui saab kassidele lisa!“
nõnda kurtis hiire-isa.

„Aga siiski, nüüd ma teen,
mis ma ettewõtma pean.
Naine, pane lampi tuli!

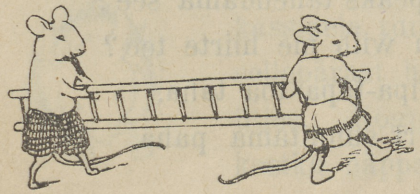

Poisid, kus me redel oli?“
Nõnda rääkis rõõmsalt ta;
eks me warsi kuulda saa,
mis nad ette wõtsid siis,
see hiirepere – kokku wiis.

Kripa-krapa, sipa-sapa!
Kes sääl kõnnib tipa-tapa?
— Sääl on hiirepere teel.
Hiire taat käib teiste eel,
järel lapsed, naine ka,
lähwad suure rutuga.

Kaasas neil on wiilid, saed,
pöitlid, tangid, lukuwaed.
Mis peaks tähendama see?
Kuhu wiib me hiirte tee?
— Tipa-tapa toa taha,
sahwri sünnitama paha.

Hiir teeb õige wähe paha,
ega palju ta ei taha:
rapsab raswa raasukese,
limpsab leiwa-laastukese. —

Tühi, wäike wiga see
waeseks kedagi ei tee.
Aga et nüüd teada oli
peremehe otsus wali:

kassidele tuua lisa, —
sellepärast hiireisa
ütles: „Kogu selle öö
kestku näppamise töö,
sahwri toidust tühjaks toon,
sest saab meile aastamoon
Peremeest las puudus pureb,
kassikari nälga sureb!

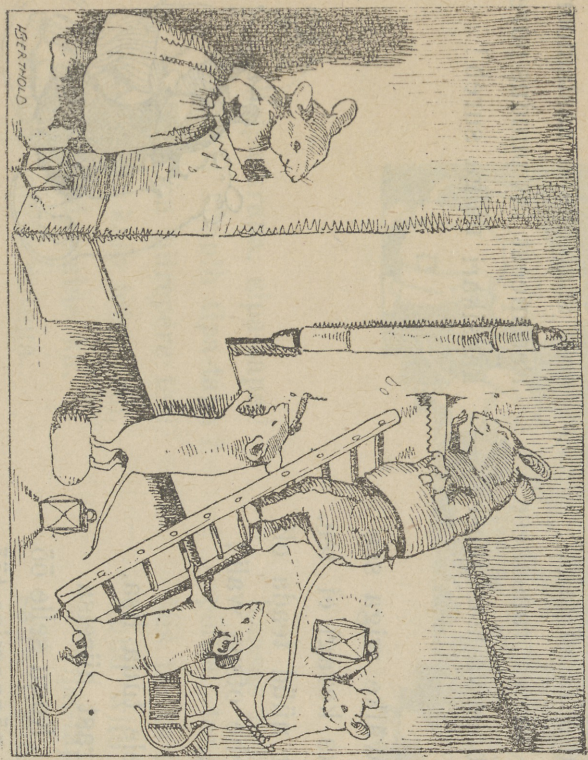

Kestiski siis kogu öö
sahwris kibe wargustöö, —
kappidesse augud saeti,
raudsed lukud lahti waeti,
riiulilt kõik nopiti,
kottidesse topiti :

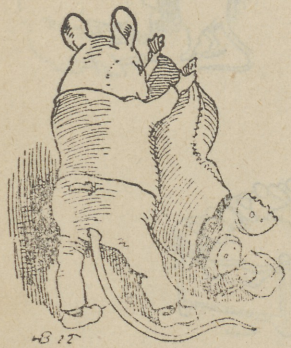

seasingid, worstijupid,
hernekaunad, kapsasupid,
pirukad ja moosipurgid,
leiwad, saiad, hapukurgid.
Nii me hiirekesed siis
kandsid koju woori wiis.
„Kadugu kõik waew ja mure!
Ei me talwel nälga sure
— olgu kasse kas wõi sada.

Tuba soe ja pliidil pada,
tööd ja hoolt on õige wähe.
Wälja keegi meist ei lähe,
sahwrisse ei wiigi saba,
ega kassid siis meid taba,“
nõnda rääkis hiire ema,
üpris rõõmus oli tema,
kui ta moonakoorma kodus
suurde köögikappi ladus.

Uni lõpuks tuppa tuli.
Wäsind hiire pere oli,
heitsid sängi magama
wäsimusest puhkama.
Olgugi, et taewa laugel
kuldne koit ei olnud kaugel,
magada wõid kaua weel,
kui on rahulik su meel.

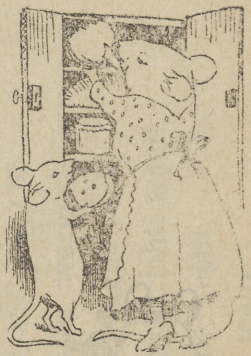

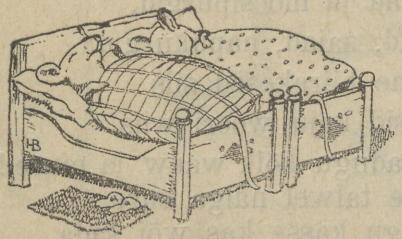

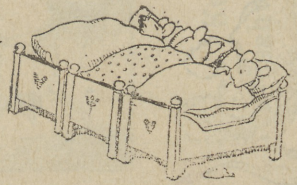

HIND 25 SENTI.

„Pääsukese“ raamatute ladud on „Rahwaülikooli“ ja „Päewalehe“ raamatukauplustes Tallinnas ja „Postimehe“ rmtkpl. Tartus. Toimetaja ja wäljaandja M. Nurmik, „Laste Rõõmu“ toimetus, Tallinnas.